

даде знакътъ. Нито една приходъ не се покори на наборътъ ; навредъ се въоружаваха и тръгнаха ; муниципалнитѣ каси бѣха разграбени, околийскитѣ архиви изгорѣни ; Кателино, главния началникъ на възстанницитѣ, чийто брой бѣше около двадесетъ хиляди, споредъ както увѣряваха, завладѣ градътъ Шоле. Скоро дворянитѣ излѣзоха отъ замъцитѣ си, а священниците отъ черковитѣ си ; почнаха да служатъ молебствия на открито поле ; освѣщаваха пушкитѣ, сабитѣ и сопитѣ на възстаналитѣ. Единъ бивший морски офицеръ, на име Шаретъ, ръководяше движението въ Маре, на което плацъ-дорме се намираше на островъ Нормутие. Въ Бокажъ главатари бѣха Лекюръ, Ларошжакеленъ и Делбе, а на Анжуйската граница Боншанъ. Тѣ наричаха дружинитѣ си *католическа и кралска армия*.

Конвента, като прѣдполагаше испърво че има работа съ измамни селяни, испрати само комисари да ги отвърнятъ отъ намѣрението имъ, като обѣшаваха амнистия на тие, които се завърнатъ въ огнищата си. Първитѣ републикански отряди формираны отъ републиканскитѣ гвардейци на близкитѣ департаменти, не върсяха никакви насилия, Но тѣ сами лично страдаха, тъй като самата мѣстность, като че ли бѣше прѣдназначена за гражданска война. Тѣхъ ги нападаха по вандейски, отъ върхътъ на височинитѣ ; върху тѣхъ гърмяха прѣзъ плетища и шумалака ; тѣхния противникъ се събираше и прѣскаше съ сжщата бързина, благодарение на това че знаеше мѣстата ; принудени да се прѣснатъ, тѣ бѣха увѣрени че ще намѣрятъ покривъ и защита въ всяка колиба. Републиканскитѣ отряди бѣха принудени да носятъ съ себе си всичко що имъ трѣбваше и да се лутатъ мѣжду разбърканиѣ пжтеки, и не можеха да се дѣлятъ на дребно отъ страхъ да не бѣдѣтъ истрити. Тая война изъ задъ шумалацитѣ бѣше страшна и убийствена за войски, които